

Ben; han har officielt tillagt Regjeringen Guldfkab og Trosskab i Alt, hvad der nu kommer fra den. Det er denne politiske Bemærkning, jeg ønskede at gjøre til det ærede Medlem.

Berg: Det ærede Medlems Fantasi var i Lidt for livlig Bevægelse; jeg skal ikke komme ind paa disse fantastiske Betragtninger, men lade dem ligge. Til det ærede Medlem for Ribe (B. Holm) skal jeg med Hensyn til den foreliggende Sag sige, at den giver ikke Ministeren Hals- og Haandsret over noget Beløb, i alt Fald bliver det ikke Tilfældet efter det Ændringsforslag, jeg har stillet (B. Holm: So fuldstændig). Det ærede Medlem siger, at Ministeren faar fuldstændig Frihed, men hvorfor ville de ærede Medlemmer laane ud? Det er for at hjælpe paa den økonomiske Trang, og det vil vort Forslag ogsaa. Hvilke Krav stille de Herrer med Hensyn til Statskassen? De fordre betryggende Sikkerhed, og det gjør mit Forslag ogsaa. Hvilke Midler bruge de, igjennem hvilke deres milde Gaver kunne komme Samfundet til Gode? De bruge Laanebestyrelser, og det gaar mit Forslag ogsaa ud paa. Hvilken anden Forskjel er der da, end at vi ville have det mindre ensidigt end de Herrer? Der er slet ikke nogen anden Forskjel. Naar det ærede Medlem siger, at jeg har oplyst dem om, at Finanzministeren vilde ikke gaa ind paa Sparekasserne, saa siger jeg til det ærede Medlem, denne Oplysning behøvede jeg ikke at give; thi det har jeg læst Sp. 1182 i Folkethingstidenden. Derfor Forslaget skulde være et dødsødt Foster, da bør de Herrer holde paa deres ensidige Forslag. Er det derimod Meningen, at de Herrer virkelig gjennem Statskassen tro at kunne hjælpe paa de trange Lieder til den forestaaende Termin, da skulde de gaa ind paa et Forslag, der kan faae Liv og Blod, og som kan ventes at kunne sættes igjennem. Særvigt har jeg jo noksom viist ved i Forslaget at opføre 10 Millioner, at jeg er enig med de ærede Medlemmer i, at 5 Millioner ikke er for Meget til det specielle Diemed, som jeg ikke tvivler om skal faae sin Fyldestgjørelse, men jeg finder, at de Herrer skulde gaae ind paa noget Mere efter Omstændighederne til at tilfredsstille det mindre ensidige Behov, end hvad der vil fyldestgjøres efter deres Standpunkt, og det er det, de Herrer ikke ville. De klage over, at Sparekasserne ikke faae en Dre, men Feilen ved deres Standpunkt er, at de ville give Sparekasserne Alt, hvad de forlange, og Intet i andre Diemed. Hvis dette ikke har været deres Mening, skulde de have ladet staa, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, og ikke paany have stillet et Forslag, der gif helt tilbage til det oprindelige Forslag; da havde de viist, at det var deres Hensigt at unde Sparekasserne og andre Formaal Noget indenfor passende Grænser, men det vilde de netop ikke, fordi de vilde have Alt anvendt

til det ensidige Formaal, Sparekasserne, og intet Andet. Derfor have de stillet deres Ændringsforslag, og derfor ere Underændringsforslag blevne nødvendige, ikke for at de Herrer skulle vedtage dem; thi de ere jo et Flertal, og jeg antager, at de ere enige om ikke at ville vedtage Underændringsforslag; men jeg har blot stillet saadanne for at antyde for mit Bedkommende min personlige Betragtning af Sagen.

B. Holm: Jeg vil kun svare det ærede Medlem, at, dersom Forslagsstillerne have været ensidige — jeg er forøvrigt ikke Forslagsstiller, og jeg har heller ikke staaet som Talsmand for Sparekasserne alene — saa har det ærede Medlem været lige saa ensidig, idet Følgen af hans Forslag vil blive den, at Sparekasserne slet Intet faae, hvorimod Følgen af det andet Forslag vil blive, at Sparekasserne faae det Altsammen. Der er den Forskjel mellem Forslagsstillernes og det ærede Medlems Forslag, at medens intet Medlem her i Salen veed, i hvilket Diemed Pengene efter hans Forslag ville blive anvendte, saa veed man efter det Forslag, som blev vedtaget ved 2den Behandling, at Halvdelen bliver anvendt til et bestemt Diemed. Det ærede Medlem sagde, at vi jo kunde forkaste hans Forslag, men dersom vi virkelig vilde gjøre Noget, saa skulde vi følge ham. Ja, jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg ikke tvivler om, at han gjerne vilde have os til at følge sig, men han maa forlade os, at, naar han kommer med saadanne Forslag som dette, gaa vi vor egen Vej; thi af hans Forslag, sammenholdt med Ministerens Udtalelser, vil Følgen blive, at ingen Sparekasse faar en eneste Dre.

Steenstrup: Det sikreste Middel til, at Sparekasserne ikke faae en eneste Dre, er at vedtage det Ændringsforslag, der er stillet af 15 Medlemmer: thi da vide vi, at de ikke faae Noget. Det gaar Landstthinget og Regjeringen ikke ind paa. Naar vi derimod vedtage Underændringen med Ændringen, kunne Sparekasserne faae Noget; forkaste vi baade Underændringen og Ændringen, have vi Forslaget som ved 2den Behandling, det bliver da ligelig delt, og det er maaske ogsaa paa det Steb, man træffer Sandheden nærmest. Overfor det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) skal jeg bemærke, at naar jeg siger, at Regjeringen kan gaa ind paa at tildele 2 Sparekasser, men ikke de andre Noget, er det i Henhold til den Betragtning, som det ærede Medlem anstillede, idet han gaar ud fra den største Mistænkelighed, som tænkes kan. De Herrer tro derved at kunne bewirke, at Ingen faar undtagen Sparekasserne. Det er ganske viist, det kunne de, men de kunne ikke bewirke, at alle Sparekasser faae Noget, ikke en Gang de fleste, og de kunne slet ikke en Gang